

[Bøgholm.]

ikke er færdigt; men arbejdet vil gå videre. Jeg kan for mit partis vedkommende sige, at vi tilsiger vor villighed til deltagelse i det fremtidige arbejde med denne sag.

Jeg skal ikke tage stilling til de mange enkeltheder — det ville være urimeligt på nuværende tidspunkt — jeg skal kun gøre opmærksom på én ting, fordi den synes mig at være af rent principiel betydning. Det er det forhold, at hvis ikke udkastene bliver ændret, vil der ske en forskelsbehandling mellem de magistratstyrede byer og de ikke-magistratstyrede byer, en forskelsbehandling, som jeg for mit vedkommende ville finde det overmåde vanskeligt at acceptere.

Hvad angår de stillede ændringsforslag, er der vel almindelig enighed om, at det, som det ærede medlem hr. Vagn Bro har været inde på, vil være naturligt og rigtigt at vedtage revisionsbestemmelsen, ændringsforslag nr. 2.

Hvad angår ændringsforslag nr. 1, kan jeg ikke se andet, end at det betyder en forringelse af ombudsmandsloven; jeg mener ikke, det med rette kan siges, at der her er tale om en forbedring. På den anden side skal jeg erkende, at med de kauteler, der foreligger gennem den redaktion, som ombudsmanden har ment at kunne gå med til, mener jeg ikke, spørgsmålet er af en sådan karakter, at det vil være rimeligt at rejse strid om det. Jeg må indrømme, at jeg forstår egentlig ikke, hvorfor man ønsker at gennemføre dette, før man får en udvidelse af loven, for det er dog i forbindelse med en eventuel udvidelse, man måske med rette kan finde en sådan ændring er nødvendig. Der har i udvalget været enighed om, at det ændringsforslag, der her er tale om, naturligvis ikke betyder nogen ændring i folketingets mulighed for på ethvert tidspunkt at henskyde en sag til ombudsmandens afgørelse.

Jeg skal med disse ord tilsige mit partis tilslutning til ændringsforslagene og gentage, at vi er villige til at deltage i det kommende arbejde.

Kirkegaard: Under første behandling gav jeg på det radikale venstres vegne udtryk for den opfattelse, at ombudsmandens beføjelse burde udvides til også at omfatte den

kommunale administration. Det radikale venstre mener, at vi ikke ret meget længere kan eller bør opretholde den tilstand, at en borger, som med rette eller med urette føler sig brøstholden over behandlingen eller måske afgørelsen af en eller anden sag, kun kan klage over afgørelsen eller rette indvendinger, når det gælder statens administration, men er udelukket derfra, når en ganske tilsvarende afgørelse er truffet inden for den kommunale administration.

Det er om udvidelsen af ombudsmandens beføjelser, forhandlingerne i udvalget særlig har drejet sig, hvad der også finder udtryk i betænkningen, ligesom det fremgår af tidligere ordføreres udtalelser. Desværre nåede udvalget ikke så langt frem med arbejdet, at et forslag herom kunne stilles, idet det jo er meningen, at de kommunale organisationer skal have lejlighed til at fremsætte eventuelle bemærkninger til et konkret forslag, inden det forelægges folketinget. Men det er udvalgets mening, at arbejdet i så henseende skal fortsættes i den kommende folketingssamling, og jeg tror, at der er gode muligheder for at nå frem til et resultat i den retning, som mit parti ønsker.

De stillede ændringsforslag kan vi anbefale, idet jeg dog lægger vægt på at fremhæve, at ændringsforslag nr. 1 ikke på nogen måde tilsigter en indskrænkning af ombudsmandens beføjelser til på eget initiativ at optage en sag til undersøgelse.

Gøting: Som det fremgår af ombudsmandsudvalgets betænkning, er der endnu ikke opnået fuld enighed om, efter hvilke kriterier det kommunale område skal gå ind under ombudsmandens kompetence. Samtidig vil jeg gerne minde om, at allerede ved lovforslagets første behandling blev der fra så godt som alle sider givet principiel tilslutning til tanken. Heri ligger efter mit skøn det rigtige princip, som jeg for øvrigt også pegede på ved første behandling: lad os udvide ombudsmandens kompetence; men lad os tænke os godt om. Ombudsmandsinstitutionen er så ny, at der ikke sker noget ved at tage det roligt fremfor at fremskynde sagen for meget og derved gå for vidt. Hellere gøre noget rigtigt langsomt end gøre noget forkert hurtigt.